

[Indenrigsministeren.]

måde: at kredsen af eksportører indskrænkes, og at man har kontrol med og kendskab til de mennesker, som påtager sig det ansvar, der er forbundet med at ordne eksporten af de varer, det her drejer sig om. Men lovforslagene vil jo blive henvist til et udvalg, i hvilket der vil blive lejlighed til at drøfte dette og andre problemer med landbrugsministeren.

Det andet spørgsmål, der er rejst, nemlig om der ikke kunne være grund til at indskrænke eksporten til for frugtens vedkommende at gælde enkelte kendte sorter, interesserer mig personligt. Jeg tror, det ville være en stor fordel for dansk frugtavl og give langt bedre muligheder for at få en eksport af virkelig betydning, hvis man kunne få ændret det forhold, at der nu her i landet dyrkes et utal af forskellige sorter. Jeg tror dog ikke, det kan gøres på den måde det ærede medlem hr. Krarup nævnte, nemlig ved, at man indskrænkede eksporten til at omfatte nogle få æblesorter, særlig fine spiseæbler som Cox Orange, ildrød Pigeon og Gråsten, der er de fineste, mest anerkendte spiseæbler, vi har.

Det kunne måske være rimeligt at indskrænke eksporten af *spiseæbler* til netop disse sorter. Men der har jo også været en meget stor eksport — og det er vel nok den største del af eksporten — af *madæbler*, og dér ville det vist være en fordel, hvis man kunne indskrænke eksporten til 5—6 af de mest anerkendte sorter, f. eks. Pederstrup, Belle de Boskop og nogle få andre udmærkede gode sorter; desuden har der været en stor eksport af *industriæbler*. Det vigtigste er naturligvis, hvad enten det drejer sig om spiseæbler, madæbler eller æbler til industribrug, at der er sikkerhed for ensartethed, så at de, der køber æblerne i udlandet, ved, hvilken størrelse og kvalitet det drejer sig om. Det er betingelsen for, at vi på disse områder kan få en eksport, som kan komme op på siden af det, der gælder for de andre anerkendte eksportvarer her fra Danmark.

Jeg takker samtlige ordførere for den villige modtagelse, lovforslaget har fået. De bemærkninger, der er anført fra ordførernes side, skal jeg som sagt lade gå videre til landbrugsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om kontrol med udførsel af friske danske grønsager.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4331; fremsættelsen findes i tidenden sp. 752).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

N. P. Nielsen: Da der er fremsat ønske herom, skal jeg tillade mig at foreslå, at begge lovforslag henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om civilforsvaret.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 317).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til lov om civilforsvaret, således som dette lovforslag er vedtaget af det andet høje ting.

Det for folkettinget fremsatte lovforslag var i det væsentlige i overensstemmelse med det udkast til lovforslag, som indeholdtes i den betænkning, der i maj 1948 blev afgivet af indenrigsministeriets luftværnsudvalg. Bortset fra forskellige mindre ændringer, der fortrinsvis er af redaktionel karakter, har jeg i kommissionens udkast kun foretaget ændringer på to punkter.

For det første bestemmes det nu i § 34, stk. 5, at fastsættelsen af erstatninger for ekspropriationer kan indankes for et særligt vurderingsnævn, hvorimod anke efter udvalgets forslag skulle ske til vedkommende landsret. Herved skabes der større mulighed for, at den særlige sagkundskab, der er brug for i sådanne sager, vil kunne blive repræsenteret i ankeinstansen, og ved kun at have eet nævn for hele landet opnås der sikkerhed for mere ensartede afgørelser.